

Scénář – Zbyněk Prousek

Zbyněk Prousek se narodil 11. dubna 1947 v Praze. Na prvním stupni základní školy začal chodit do skautského neboli sportovního oddílu, kde se mnohé naučil a kde se formovaly jeho životní postoje.

„Tak určitě mě naučil samostatnosti a odpovědnosti za to, co dělám, odpovědnosti za druhé.

Ale tenhle princip, když je někdo slabší, tak mu musím pomoc, tak ten nám zůstal.”

Tyto principy pana Prouška provázely po celý život, a vedly ho k potřebě se společensky angažovat.

Po obsazení Československa sovětskou armádou v srpnu 1968 začal rozvážet letáky, protože chtěl udělat něco na protest proti okupaci.

„Ozval se mi jeden kamarád, který říkal: Hele, jestli máš v pořádku motocykl, přijed tam a tam. Potřebuju, abys jezdil jako spojka.“

Svůj motocykl neměl, takže si ho musel půjčit. Jednou jel přes most, kde stály tanky a vojenská hlídka, která kontrolovala vozidla.

“Zajímavý bylo, že motocyklisty nezastavovali, takže jsem ten příslušný balík měl někde pod bundou a tu kontrolou jsem projel. No nicméně, bylo to trochu o nervy, jestli nás přece jenom nezastaví a nebudou šacovat a tak dál.“

Při rozvážení letáků se seznámil se svou budoucí ženou Hanou.

Na začátku roku 1969 zahájil spolu s kamarádem hladovku za Jana Palacha, který se upálil 16. ledna téhož roku.

„Potom se k nám na tom Václavském náměstí postupně připojilo tak osm, do deseti lidí, kteří nevím, jestli jako drželi hladovku s námi nebo tam jenom přicházeli.“

A podpora rostla. Chodili za nimi nejen přátelé, rodina, ale mnoho dalších.

„A to náměstí se pak zaplnilo lidmi, kteří evidentně nám přišli dávat podporu a přišli se tam podívat, ne aby nás jako viděli, ale aby tam byli.

Mezitím zemřel Jan Palach a pak nám tam přines pro nás tehdy neznámej člověk, ale pak Zoubek, sochař, tam přines posmrtnou masku palachovu

Během sametové revoluce se s rodinou zúčastnil demonstrace na Národní třídě. Zastavil je policista, který po nich chtěl občanku.

„Lekl jsem se, protože v té kapse, kde jsem vždycky nosil občanku, tak jsem nahmatl foťák, kterým jsem tam předtím fotil, jsem si říkal: No tak teď vyndám foťák místo občanky, to je blbě, že jo? To mi ho sebere.“

Mezitím šel kolem mladší policista v helmě a s pendrekem, který si je převzal a odvedl je pryč.

„On mi říkal: Já jsem sem nechtěl a dovedl nás na konec té šňůry těch policajtů a otočil se a my jsme šli teda ven. My jsme tím vypadli z té zóny.“

Zbyněk Prousek se celý život zajímal o politiku, o to, co se kolem něj děje a vždy se snažil pomáhat ostatním. Proto i dnes se ženou posílají peníze na podporu Ukrajiny.

A co by vzkázal budoucím generacím?

„Dívejte se kolem sebe, čtěte, možná i na telefonech, to je jedno, ale čtěte. Informací je spousta a nenaletťte na jednoduchá řešení.“